

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 6 PŽ-4870/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednika vijeća, Božene Zajec, suca izvjestitelja i Ružice Omazić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja PRAKTIKA, d.o.o., u stečaju, sa sjedištem u Splitu, Stoci 8, OIB 58531605796, kojeg zastupa punomoćnik Marin Budimir, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika STEČAJNA MASA IZA LAGER d.o.o. u stečaju, sa sjedištem Splitu, Getaldićeva 24, OIB 27089218097, kojeg zastupa punomoćnik Stjepan Čaljkusić, odvjetnik u Splitu, radi utvrđenja, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-243/2020-5 od 2. listopada 2020., 5. studenog 2021.

p r e s u d i o j e

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-243/2020-5 od 2. listopada 2020. i sudi:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika prema tužitelju drugog višeg isplatnog reda s naslova dugovanja temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi donesenog od strane javnog bilježnika Zrinke Milić Štrkalj iz Splita pod poslovnim brojem Ovr-415/09, i to u ukupnom iznosu od 434.850,46 kn, a koja je tražbina osporena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-32/2012 od 24. rujna 2013. i navedena u točki II.1. istog rješenja“.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 58.062,50 kn u roku od osam dana.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Splitu presudom poslovni broj P-243/2020-5 od 2. listopada 2020. presudio je:

„I. Utvrđuje se da nije osnovana tražbina tuženika prema tužitelju drugog višeg isplatnog reda s naslova dugovanja temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi donesenog od strane javnog bilježnika Zrinke Milić Štrkalj iz Splita pod poslovnim brojem Ovr-415/09, i to u ukupnom iznosu od 434.850,46 kn, a koja je tražbina osporena rješenjem Trgovačkog suda u Splitu pod poslovnim brojem St-32/2012 od 24. rujna 2013. i navedena u točki II.1. istog rješenja.“

II. Dužan je tuženik, u roku od 8 dana, isplatiti tužitelju trošak postupka u iznosu od 75.747,20 kn, se tužitelj odbija za više traženi trošak u iznosu od 6.250,00 kn.“

2. Prvostupanjski sud je donio navedenu presudu zaključivši da se u konkretnom slučaju radi o ustupanju radi ispunjenja reguliranog odredbom čl. 88. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) jer je tuženik ustupio društvu Jamb Tukić d.o.o. svoju nepodmirenu obvezu koju ima prema društvu Praktika d.o.o. u nepodmirenom iznosu od 104.987,70 kn, da je prestala tuženikova tražbina prema tužitelju. Zaključivši da je tražbina tuženika prema tužitelju iznosila 104.978,00 kn, a koju je tražbinu tuženik ustupio društvu Jamb Tukić d.o.o., da je na navedeni način, ustupom tražbine koju ima prema tužitelju društvu Jamb Tukić d.o.o., prestala je tuženikova tražbina prema tužitelju. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19; dalje: ZPP) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14).

3. Protiv te presude žalbu je podnio tuženik, a u smislu odredbe čl. 365. st. 1. ZPP-a Presudu pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukinuti pobijanu presudu te predmet vratiti na ponovan postupak prvostupanjskom sudu.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba je osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, valja ocijeniti da je prvostupanjska presuda zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

7. Bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a uvijek postoji ako je izreka presude nerazumljiva, ako presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito ako u presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni i proturječni te postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika i samih tih isprava ili zapisnika.

8. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi;

- da je tužitelj Praktika, d.o.o., u stečaju, Split, podnio tužbu 25. listopada 2013. radi utvrđenja protiv tuženika Lager d.o.o. Split. Navodi da je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-32/2012, da je tuženik prijavio tražbinu s naslova pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javne bilježnice Zrinke Milić Štrkalj iz Splita poslovni broj Ovr-415/2009 vezano za glavicu u iznosu od 238.685,14 kn i zateznu kamatu do otvaranja

stečajnog postupka u iznosu od 196.165,32 kn odnosno sveukupno iznos od 434.850,46 kn i to sve kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, da je rješenjem tog suda od 24. rujna 2013. osporena cjelokupna tražbina. Nakon ovršnosti rješenja o ovrsi stranke 2. srpnja 2009. sklopile Sporazum o razrješenju međusobnih obveza kojim su Sporazumom u članku 1. točka 3. utvrdile postojanje predmetnog rješenja o ovrsi prema tuženiku, te u članku 2. suglasno angažirale sudskog vještaka za građevinarstvo Roka Mijanovića da utvrde međusobna potraživanja, da je Roko Mijanović sačinio izračun iz koje proizlazi kako tužitelj mora platiti tuženiku ukupno 104.978,00 kn, da je utvrđenu tražbinu tuženik u cijelosti ustupio društvu Jamb Tukić d.o.o., Split, temeljem Ugovora o ustupu tražbine kojeg tužitelj nema u posjedu, da postojanje cesije proizlazi iz drugog ugovora o ustupanju tražbine od 14. listopada 2010. kojeg su sklopili tužitelj kao dužnik i Jamb Tukić d.o.o., kao novi vjerovnik, a kojim tužitelj kao dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupa vjerovniku svoju tražbinu prema društvu Diva Stil d.o.o., Zagreb u smislu čl. 88. st. 1. ZOO-a. Navodi da je takvim ugovorima, a nakon izrade mišljenja vještaka Roka Mijanovića, utrnula obveza tužitelja prema tuženiku, ali i prema tuženiku Jamb Tukić d.o.o., Split.

9. Prvostupanjski sud je u postupku utvrdio da među strankama nisu sporne slijedeće činjenice:

- da je tuženik prijavio tražbinu u stečajnom postupku nad tužiteljem i to u iznosu od 434.685,14 kn, od čega se na glavicu odnosi 238.685,32 kn, a na kamate od dospijeca otvaranja stečajnog postupka iznos od 196.165,32 kn;
- da je tuženik protiv tužitelja podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave povodom kojeg je javna bilježnica Zrinke Milić Štrkalj iz Splita donijela rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-415/09;
- da je tuženiku rješenjem ovog suda St-32/12 od 24. rujna 2013. osporena prijavljena tražbina u iznosu od 434.850,46 kn u drugom višem isplatnom redu;
- da je između parničnih stranaka te društva Hidrija d.o.o. 2. srpnja 2009. sklopljen Sporazum o razrješenju međusobnih odnosa.
- da je između tužitelja i Jamb Tukić d.o.o., 14. listopada 2012. sklopljen Ugovor o ustupanju tražbine; - da postoji tražbina tužitelja prema društvu Diva Stil d.o.o.

10. Među strankama je sporno da li je izrađen nalaz (vještvo) vještaka Roka Mijanovića, te da li je na snazi ugovor o ustupu tražbine između Lager d.o.o., ovdje tuženika i društva Jamb Tukić d.o.o.

11. Nakon provedenog dokaznog postupka uvidom u isprave u spisu i saslušanjem svjedoka Roka Mijanovića, Ljiljana Dadića, Damira Batarela, te prokuriste tuženika Ante Tukića. Prvostupanjski sud je prihvatio tužbeni zahtjev da nije osnovana tuženikova tražbina drugog višeg isplatnog reda prema tužitelju u ukupnom iznosu od 434.850,46 kn jer je zaključio da postoji ugovor o ustupu tražbine između Lagera d.o.o. i društva Jamb Tukić d.o.o. kojeg je sastavljao odvjetnik Goran Katura, ali kojeg nema u arhivi, da nikada nije opovrgnut navod jednog od svjedoka da je tuženik u ovom postupku imao dug prema Jamb Tukiću d.o.o., da nije poznato u kakvom bi odnosu tužitelj bio prema društvu Jamb Tukić d.o.o. međutim, da u ugovoru o ustupanju tražbine od 14. listopada 2010. navedeno da je društvo Lager

d.o.o. svoju dospjelu, a nepodmirenu tražbinu prema društvu Praktika d.o.o. u iznosu od 104.987,70 kn ustupilo društvu Jamb Tukić d.o.o. Sud zaključuje da je tuženik svoju tražbinu prema tužitelju u iznosu od 104.987,70 kn ustupio društvu Jamb Tukić d.o.o. koji je postao novi vjerovnik ovdje tužitelja jer bi bilo neživotno i nelogično da tužitelj ustupa društvu Jamb Tukić d.o.o. svoju tražbinu koju ima prema društvu Diva Stil d.o.o., ako mu društvo Jamb Tukić d.o.o. nije vjerovnik te sud zaključuje da postoji, a što svjedoci nisu opovrgnuli, ugovor o ustupu tražbine između tuženika i društva Jamb Tukić d.o.o.

12. Odredbom čl. 88. st. 1. ZOO-a propisano da kad dužnik umjesto ispunjenja svoje obveze ustupi vjerovniku svoju tražbinu ili jedan njezin dio, sklapanjem ugovora o ustupanju dužnikova obveza se gasi do iznosa ustupljene stvari.

13. Osnovano žalitelj u žalbi navodi netočnim utvrđenje suda da je nesporno da je između tužitelja i Jamb Tukić d.o.o. 14. listopada 2012. sklopljen Ugovor o ustupu tražbine, a budući je isto sporno, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP-a, kada je učinjena nespornom očito sporna činjenica pa je presuda u tom dijelu nerazumljiva.

14. Žalitelj navodi da su izostali razlozi u presudi o tome da je nesporno da je tuženik ishodio pravomoćno rješenje o ovrsi javnog bilježnika poslovni broj Ovr-415/2013 koje je pravomoćno i ovršno 16. lipnja 2009. na iznos glavnice od 238.685,14 kn i da je temeljem Sporazuma od 2. srpnja 2009. ugovoreno da će vještak Roko Mijanović utvrditi obveze tužitelja prema tuženiku, a da to nije učinio niti bilo koji drugi vještak, da je nesporno da nikakav daljnji ugovor između društva Lager d.o.o. i Praktika d.o.o. nije sklopljen jer to sud ni na koji način nije obrazložio.

15. Osnovano žalitelj navodi da sud nije obrazložio činjenicu da svjedok Mijanović na upit da li je pokušao raditi kalkulaciju po Sporazumu te da li je kalkulacija sadržana u spisu njegov rukopis (list 27. do 68. spisa) odgovorio je da pokazana dokumentacija ne predstavlja dokumentaciju koju je izradio, niti je to njegov rukopis, a da je u tužbi navedeno da kalkulacija predstavlja izračun vještaka Mijanovića temeljem koje je utvrđen ukupan dug od cca 104.000,00 kn. Slijedom toga žalitelj ističe da je činjenična osnova tužbenog zahtjeva u suprotnosti dokazima koje je izveo sud na prijedlog tužitelja. Ističe da društvo Lager d.o.o. nije sudjelovao u sklapanju tog Ugovora o ustupu tražbine od 14. listopada 2010. na koji se poziva sud, kojim je u čl. 1.1. pretpostavljeno da je društvo Lager d.o.o. svoju nepodmirenu tražbinu u iznosu od cca 104.000,00 kn ustupilo društvu Jamb Tukić d.o.o. Sud nije cijenio iskaz prokuriste tužitelja da taj ugovor nije sklopljen, a niti u odnosu na pisano očitovanje odvjetnika Katura da taj Ugovor nema i da isti nije sastavio iako je tužitelj tvrdio suprotno, a niti je Ugovor proveden u poslovnim knjigama tužitelja. Tako i upire na nespornu činjenicu da je pravomoćnim rješenjem o ovrsi javnog bilježnika poslovni broj Ovr-415/2013 koje je pravomoćno i ovršno 16. lipnja 2009. na iznos glavnice od 238.685,14 kn, a da isto nije stavljeno van snage, te ističe da je nejasno što je s ostatkom glavnice od najmanje 134.685,14 kn, u odnosu na utvrđenje suda da je došlo do prijenosa iznosa od cca 104.000,00 kn.

16. Shodno tome osnovano žalitelj temeljem iznesenih žalbenih razloga upire da je pobijana presuda nejasna jer prvostupanjski sud nije jasno obrazložio koje je dokaze cijenio na koji način te na temelju takve ocjene dokaza spornih činjenica i na njih pogrešno primijenio materijalno pravo čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

17. Međutim, i ako je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka prema stanju spisa i činjenici da je prvostupanjski sud izveo sve predložene dokaze, te i druge dokaze kao što je uvid u ugovor o ustupanju potraživanja (cesiji) sklopljen između tužitelja i Jamb Tukić d.o.o., saslušao je Ljiljana Dadića, te je zatražio izjave od odvjetnika Damira Batarela i Gorana Katura. Sud je prihvatio i utvrdio osporavanje tuženikove tražbine osnovanim budući da je na temelju izvedenih dokaza zaključio da tuženikova tražbina iznosi 104.978,00 kn, a što je navodno utvrdio vještak Roko Marjanović na temelju Sporazuma stranaka od 2. srpnja 2009.; da je tuženik tu tražbinu ustupio društvu Jamb Tukić d.o.o., pa slijedom toga tuženik nije legitimiran ostvarivati predmetnu tražbinu u stečajnom postupku.

18. Takvo utvrđenje i zaključak prvostupanjskog suda nije utemeljen na izvedenim dokazima budući:

- da je svjedok Roko Marjanović u iskazu danom na ročištu 10. studenog 2014. izjavio; „Vještvo nisam sačinio iz razloga što odnos bio poremećen, to nisam mogao pribaviti od jedne i druge relevantnu dokumentaciju temeljem koje sam mogao sačiniti vještvo“,

- isto je potvrdio i bivši direktor tužitelja Ljiljan Dadić na ročištu 3. lipnja 2015. te je naveo „Dogovorili smo se da je iznos potraživanja Lager d.o.o. prema tužitelju u iznosu od 104.978,70 kn. Prema tome, potvrđuje da taj iznos nije utvrdio vještak nego su se navodno „stranke dogovorile oko tog iznosa“, a što je tuženik u tijeku postupka osporio,

- odvjetnik Goran Katura je na zahtjev suda dostavio očitovanje (list 95. spisa), da u njegovom odvjetničkom uredu nikada nije sačinjen ugovor o ustupu potraživanja između stranaka (što je tvrdio tužitelj),

- tužitelj tijekom postupka nikada nije dostavio ugovor o ustupanju potraživanja kojim Lager d.o.o. ustupa Jamb Tukić d.o.o. predmetnu tražbinu,

- svjedok Ante Tukić je na ročištu 7. prosinca 2015. izjavio da nikada nije pečatirao ugovor o ustupu potraživanja (znači nije ga potpisao) kojim je Lager d.o.o. svoju tražbinu ustupio Jamb Tukić d.o.o. kao cesionaru.

18. Imajući u vidu sve navedeno, nedvojbeno je da tužitelj nije dokazao svoje tvrdnje da je tražbina tužitelja iz ovršne isprave prestala sporazumom stranaka od 2. srpnja 2009. Osim toga, nije jasno kako bi tražbina iz rješenja o ovrsi iz 2013. prestala 2009. godine. Ovršna isprava je izdana nakon navodnog Sporazuma 4 godine pa nije jasno zašto ovršenik (tužitelj) svoja prava nije štitio u ovršnom postupku. Nadalje u spisu nema dokaza da je tuženik svoju tražbinu s osnove ovršne isprave ustupio Jamb Tukić d.o.o.

19. Slijedom toga, prvostupanjski sud je na temelju izvedenih dokaza pogrešno utvrdio odlučne činjenice i prihvatio tužbeni zahtjev pa je sukladno odredbi

čl. 373. st. 1. ZPP-a, valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu kao u izreci točke I. ove drugostupanjske odluke.

20. Valjalo je preinačiti i odluku o trošku postupka (kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude) sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT). Tako je tuženiku priznati trošak sastava odgovora na tužbu po Tbr. 8/1 OT u iznosu od 5.000,00 kn, sastav podnesaka od 22. svibnja 2014. i 1. rujna 2020. po Tbr. 8/3 OT u iznosu od 500,00 kn za svaki podnesak, zastupanje na ročištima; 17. rujna 2014. i 7. listopada 2015. po Tbr. 9/5 u iznosu od 500,00 kn svako, 21. svibnja 2014., 12. siječnja 2015., 4. ožujka 2015. i 2. rujna 2020. po Tbr. 9/2 OT u iznosu od 2.500,00 kn svako i zastupanje na ročištima 10. studenog 2014., 3. lipnja 2015., 7. prosinca 2015. i 18. siječnja 2016. po Tbr. 9/1 OT u iznosu od 5.000,00 kn svako, ukupno u iznosu od 37.000,00 kn uvećan za PDV od 25% od 9.250,00 kn sveukupno u iznosu od 46.250,00 kn. Tuženiku pripada trošak žalbenog postupka i to za sastav žalbe iznos od 6.250,00 kn (Tbr. 10.1. OT), što uvećano za PDV u iznosu od 562,50 kn, i pristojba za žalbu 5.000,00 kn ukupno iznosi 11.812,50 kn, sveukupno u iznosu od 58.062,50 kn kao u točki II. izreke presude.

Zagreb, 5. studenog 2021.

Predsjednik vijeća
Mirta Matić

Broj zapisa: **eb301-2a373**

Kontrolni broj: **01356-2ba96-edadb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MIRTA MATIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.